بسم الله الرحمن الرحيم

୨୯ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୭ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏଥିପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ କି ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ କହିଲେ- ଆଜି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାରୁ ମଜଲିସ୍ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ଇଂଲଣ୍ଡର ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ମୁଁ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ (ଇସଲାମର) ମୂଳ ଆଦେଶ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଏବଂ ତାହା ନମାଜ ଅଟେ । ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋମିନ୍‌ର କର୍ତବ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଚାଳିଷ ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ଏହି ଅନୁଭବ ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ (ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ) ହେବା ଉଚିତ୍ କି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯିବା ସହିତ ମୋ ଜୀବନର ଦିନ ସରିଆସୁଛି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ନମାଜ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ କି ସେହି ସମୟ ଦୃତ ଗତିରେ ଚାଲିଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର ହୋଇଯିବି ଏବଂ ସେଠାରେ ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଲର ହିସାବ କିତାବ ହେବ । ସୁତରାଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଜଣେ ମୋମିନ୍ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ପରବର୍ତୀ ଜୀବନ ଓ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାଏ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଓ ତାଙ୍କ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ହାଜର ହେଉ କି ଆମେ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ । ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପ୍ରତି ଅଲ୍ଲାଃ ଯେଉଁସ୍ଥଳେ (ଆମର) ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି ସେଠାରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ସମସ୍ତ ନମାଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ବାଜମାଅତ ପାଠ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନମାଜ କାୟମ୍ କରିବା ଅର୍ଥ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, ଅନସାର୍ ଏକ ପରିପକ୍ୱ ଓ ବୁଝାବଣାର ବୟସରେ ପହଂଚିବା ସତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ନମାଜ ବାଜମାଅତ ପ୍ରତି ସେଭଳି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥାନ୍ତି ଯେମିତି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ସୁତରାଂ ଅନସାର୍‌ଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏଥିପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ନିଜର ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ କି ସେ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଗଲେଣି । କେବଳ ରୋଗବ୍ୟାଧି ଓ ଅସୁବିଧା ବ୍ୟତୀତ ସାମାନ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ନିକଟରେ କୌଣସି ମସଜିଦ୍ କିମ୍ବା ନମାଜ ସେଣ୍ଟର ନାହିଁ ତେବେ ଅଂଚଳର ଲୋକେ ଗୋଟିଏ ଘରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଏହି ସୁବିଧା ନାହିଁ ତେବେ ଘରର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏତତ୍ ଦ୍ୱାରା ଘରର ଯୁବକ, ପିଲାମାନେ ନମାଜ ଓ ବାଜମାଅତ ନମାଜ ପଢିବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିପାରିବେ ।

ସୁତରାଂ ଅନ୍‌ସାରବୃନ୍ଦ ପ୍ରକୃତରେ ଅନସାର୍ ସେତେବେଳେ ହୋଇପାରିବେ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଓ ତଦନୁଯାୟୀ ଅମଳ କରିବା ତଥା କରାଇବା ପାଇଁ (ବିଶେଷ) ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା ଯାହାକି ମଣିଷ ଜୀବନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ ଅଟେ, ତାହାର ପାଳନ କରାଯାଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ରହିଛି ସେମାନେ ଅମଳ କରୁ ନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଅମଳ କରେଇବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜର ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଉ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଅନ୍‌ସାର ଅଟନ୍ତି । ଆଜି ତୀର ଓ ତଲବାରର ଯୁଦ୍ଧ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ କି ସାହାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- **ଆମର ବିଜୟୀ ହେବାର ଅସ୍ତ୍ର ଦୁଆ ଅଟେ** । ଅତଏବ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ହେବା ପାଇଁ ଏହି (ଦୁଆର) ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ଜରୁରୀ କି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ହେବ ତେବେଯାଇ ଆମେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତର ସଠିକ୍ କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବା ନଚେତ୍ ଯେପରିକି ଆପଣ ବାରମ୍ବାର କହିଛନ୍ତି ଯଦି ତୁମେ ମୋ କଥାର ଅବମାନନା କରିବ, ନିଜ ଭିତରେ ପବିତ୍ର ପରିବର୍ତନ ଆଣିବ ନାହିଁ ତଥା ନିଜ ଉପାସନାର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବ ନାହିଁ ତେବେ ମୋର ବୟତ କରିବାର ତୁମକୁ କୌଣସି ସୁଫଳ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାସିର୍ (ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଜର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ସେ ନିୟମିତ ନମାଜ ପାଠ କରୁଅଛି ଏବଂ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଭଳି ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଅଛି । ତାହାର ନମାଜ ପାଠ କରିବାର ଅବସ୍ଥା ଓ ରୂପରେଖ କିଭଳି ଅଟେ କ'ଣ କେବଳ ବୋଝ ହାଲୁକା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଅଛି ଅବା ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରୁଅଛି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ନମାଜ ପାଠ କରିବାର

ଗୁରୁତ୍ୱ, ତାହାର କର୍ତବ୍ୟ, ବିଶେଷତା, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟର ବିଶେଷତା ତଥା ତାହା କିପରି ସମ୍ପାଦନ କରିବ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କର କେତେକ ତଥ୍ୟ ମୁଁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ଯାହାକି ନମାଜର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ବିଶେଷତା ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରୁଅଛି । ନିୟମିତ ଓ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଭାବରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଦେଶ ଦେଇ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି-

ନିୟମିତ ଭାବରେ ନମାଜ ପାଠ କର । କେତେକ ଲୋକ (ଦିନକୁ) ମାତ୍ର ଥରେ ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ନମାଜର କ୍ଷମା ନାହିଁ ଏପରିକି ଅବତାରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ (ନମାଜ ପାଠ) କରିବାରୁ କ୍ଷମା ମିଳି ନାହିଁ । ହଦିସ୍‌ରେ ଦରଜ ଅଛି ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆସି ନିଜ ପାଇଁ ନମାଜ ପାଠରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଭିକ୍ଷା କଲେ । **ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ ଉତର ଦେଲେ ଯେଉଁ ଧର୍ମରେ ଅମଲ ନାହିଁ ତାହା ଧର୍ମରେ ହିଁ ପରିଗଣିତ ନୁହଁ** । ଅତଏବ ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ମନେରଖିନିଅ ଓ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଲ କର ।

ପୁନଶ୍ଚ ନମାଜର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ, ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଅବସ୍ଥା କିଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ତାହାର ସ୍ୱଷ୍ଟିକରଣ କରି ହଜୁର ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ନମାଜ କ'ଣ ? ଏକ ବିଶେଷ ଦୁଆ କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ଏହାକୁ ରାଜାଙ୍କ ଟିକସ ମନେକରୁଛନ୍ତି । ମୂର୍ଖଲୋକେ ଏତିକି ଜାଣୁନାହାନ୍ତି ଭଲା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ବା ଏହାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେ ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପ୍ରୟୋଜନଠାରୁ ପବିତ୍ର । କ'ଣ ଏପରି ହସ୍ତିକୁ ମାନବ ଦୁଆ, ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୁଣଗାନର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡ଼ା ବରଂ ସେଥିରେ ତ ମଣିଷର ହିଁ ଉପକାର ସାଧିତ ହୋଇଥାଏ କି ଏହି ମାର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିନେଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖି ମୋତେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗେ ଯେ, ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ସେଭଳି ଭଲପାଇବା ମନଭାବ ନାହିଁ । ଉପାସନାରେ ଯେଭଳି ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ପାଇବା କଥା ସେଭଳି ସୁଖ (ତାହାକୁ ମିଳୁ) ନାହିଁ । ସଂସାରରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ (ଅଲ୍ଲାଃ) କିଛି ସ୍ୱାଦ ଓ ଆନନ୍ଦ ରଖିନାହାନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ମଣିଷ ଜାତିକୁ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଏହା ସମ୍ଭବ କି ସେ ଉକ୍ତ ଉପାସନାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ରଖିନଥିବେ । ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ଉପାସନା ପାଇଁ ଜନ୍ମିତ ତେବେ ଏହା ଆନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ କି ଉପାସନାରେ ସର୍ବାଧିକ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ରହିଥିବ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ନଚେତ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ମଣିଷକୁ କେବଳ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଓ ତାହାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନକରିବା କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୂରଣରେ କୌଣସି ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ଲାଭ ନହେଲେ ସେ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କିଭଳି ସମ୍ପାଦନ କରିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଖାଦ୍ୟସଶ୍ୟ ମଣିଷ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତେବେ କ'ଣ ସେ ସେଥିରୁ ଆନନ୍ଦ ଲାଭ କରୁ ନାହିଁ । କ'ଣ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ଓ ମଜା ନେବା ପାଇଁ (ଅଲ୍ଲାଃ ତାହାକୁ) ଜିଭ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାନ୍ତି । **ଅତଏବ ଭଲଭାବରେ ମନେରଖ ଉପାସନା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ବୋଝ କିମ୍ବା ଟିକସ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରକାରର ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ସଂସାରର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖଠାରୁ ଅଧିକ ଓ ସର୍ବୋତମ ଅଟେ** । ଯେପରି ଜଣେ ରୋଗୀ ଉତମରୁ ଉତମ ସ୍ୱାଦ (ପ୍ରାପ୍ତି)ରୁ ବଂଚିତ ରହିଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜଣେ ଅଭାଗା ମଣିଷ ହିଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନାର ଆନନ୍ଦରୁ ବଂଚିତ ରହିଥାଏ । ସୁତରାଂ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଅଟେ, ତାହାକୁ (ନିଜ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି) ଚିନ୍ତିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ପୁଣି ପ୍ରକୃତ ନମାଜ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ଓ କିଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ ତାହାର ସ୍ୱଷ୍ଟିକରଣ କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି ମନେରଖ ନମାଜ ଏଭଳି ଜିନିଷ ଯେଉଁଥିରେ ସଂସାର ଓ ଧର୍ମ ଉଭୟ ସୁନ୍ଦର ଓ ସୁଖମୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଯେ କି ନମାଜ ପାଠ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଶାପ ପକାଇଥାଏ ଯେପରି ଲେଖାଅଛି **ଫୱଇଲୁଲ୍ ଲିଲ୍‌ମୁସଲ୍ଲିନ୍ ଅଲ୍‌ଲଜିନା ହୁମ୍ ଅନ୍‌ସଲାତିହିମ୍ ସାହୁନ୍** ଅର୍ଥାତ ସେହି ନମାଜ ପାଠକାରୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସର୍ବନାଶ ହେଉ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନମାଜ ପାଠରେ ମନଯୋଗ କରିନଥାନ୍ତି । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ନମାଜ ପାଠ କରିବା ମଣିଷକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅପକର୍ମ ଓ ନିର୍ଲଜତାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଏଭଳି ନମାଜ ପାଠ କରିବା ମଣିଷ ହାତରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଅନୁକମ୍ପା ବ୍ୟତୀତ ହାସଲ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ଦୁଆରେ ଲାଗିରହି ନାହିଁ, ଏଭଳି ମନଯୋଗ ଓ ନମ୍ରତାର ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇନଥାଏ । ଅତଏବ ନମାଜରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ଲାଭ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ପୁଣି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପା ମାଗିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏପରିକି ଚଲାବୁଲା ଓ ଭ୍ରମଣ କଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ (ଗୁଣ) ଗାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିନମ୍ରତା ଭିକ୍ଷା କରିବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ମଣିଷ ଏହି ଅବସ୍ଥା ନିଜ ଭିତରେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଦିଏ ତେବେ ନମାଜର ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଲାଭ କରିପାରିବ ।

ଲେଖାଅଛି **ଇନ୍ନଲ୍ ହସନାତେ ୟୁଜ୍‌ହିବୁସ୍ ସଇୟାତ୍** ଅର୍ଥାତ ଉତମ କର୍ମ (ନମାଜ) ଅପକର୍ମକୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ । ଆଉ ଏକ

ସ୍ଥାନରେ କୁହାଯାଇଛି ନମାଜ ଅଶ୍ଳୀଳତା ଓ ଅପକର୍ମରୁ ନିବୃତ ରଖିଥାଏ । ଆମେ ଦେଖିଥାଉ କି କେତେକ ଲୋକ ନମାଜ ପାଠ କରିବା ସତ୍ୱେ ଅପକର୍ମରେ ଜଡ଼ିତ ରହିଥାନ୍ତି ଏହାର ଉତର ଏହି କି ଯେ, ସେମାନେ ନମାଜ ପଢିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ଆତ୍ମ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତାର ସହିତ ନୁହେଁ । ସେମାନେ କେବଳ ରୀତି ଓ ଅଭ୍ୟାସ ମୁତାବକ କପାଳ ଭୂମିଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଜୀବିତ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ସେମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ଅପକର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ନମାଜରେ ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ଯେପରି କୟାମ(ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା), ରୁକୁ(ନଇଁପଡ଼ିବା), ସଜ୍‌ଦା(ଶିର ଭୂମିଷ୍ଟ କରିବା), କାଆଦା (ବସିବା) ଆଦି ଏଥିପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି କି ଏତତ୍ ଦ୍ୱାରା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଲକ୍ଷ ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ନମାଜର ଏସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରକୃତରେ ଆଧାତ୍ମିକ ଆସନ ଓ ଅବସାନ ଅଟେ । ମଣିଷକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ କୟାମ୍ ମଧ ଶାଳୀନତାର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ରୁକୁ ଯାହାକି ନମାଜର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆସନ ଅଟେ, ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଆଦେଶ ପାଳନର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବା କି କିଭଳି ନତମସ୍ତକ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସଜ୍‌ଦା ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ନମ୍ର ଓ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ତୁଚ୍ଛ ମଣିବାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହି ଶାଳୀନତା (ଭାବନାକୁ)ମନେରଖିବା ପାଇଁ (ଉକ୍ତ ଆସନମାନ) ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସହିତ ଶରୀରକୁ (ଉପାସନାରେ) ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏସବୁ ଆସନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତମାନ ଏହି ଶାରୀରିକ ଆସନ ଯାହାକି ପ୍ରକୃତରେ ଆନ୍ତରିକ ଓ ଅପ୍ରକାଶିତ ମାର୍ଗର ଏକ ପ୍ରତିଛବି ଅଟେ । କେବଳ ନକଲକାରୀ ପରି ନକଲ କରିବା ଅର୍ଥାତ ହାତ ବାନ୍ଧିବା, ରୁକୁ, ସଜ୍‌ଦା କରିବା, ବସିବା ଯଦି କେବଳ (କାହାରି) ନକଲ କରିବା ପରି ବସିବା ଉଠିବା ଏବଂ ତାହାକୁ ଏକ କଷ୍ଟଦାୟକ ବୋଝ ମନେକରି ବେକରୁ କାଢି ଫିଙ୍ଗିଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ତେବେ ତୁମେ ହିଁ କୁହ କି ସେଥିରୁ କି ପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ମିଳିବ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ମିଳି ନାହିଁ ତାହାର ସତ୍ୟତା କିଭଳି ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ ? ନମାଜରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ମଧ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଶୂନ୍ୟ କିମ୍ବା ତାହା ସମତୁଲ୍ୟ ମନେକରି ଯାହାକି **ରବୁବିୟତ୍** (ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପାସନା) ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇ ନାହିଁ ତାଙ୍କର କୃପା ଓ ପ୍ରତିବିମ୍ବ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ପଡ଼ିନଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଆନନ୍ଦ ଓ ସୁଖ ଲାଭ କରିଥାଏ, ଯାଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆନନ୍ଦ ନାହିଁ । ଏହି ସ୍ତରରେ ମଣିଷର ଆତ୍ମା ସଦାସର୍ବଦା ପାଇଁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ଝରଣାର ସ୍ରୋତ ପରି ବହିଯାଇଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ କଟିଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଭଲପାଇବା ତାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେହି ମିଳନ ସମୟରେ ଯାହାକି ଉପରୁ **ରବୁବିୟତ୍‌ର** ଉତ୍ସାହ ଓ ନିମ୍ନପାର୍ଶ୍ୱରୁ **ଅବୁଦିୟତ୍** (ଭକ୍ତ ସେବା)ର ଉତ୍ସାହ ଏକ ବିଶେଷ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାଏ । **ତାହାର ନାମ ସଲାତ୍ ଅଟେ** । ଅତଏବ ଏହା ସେହି ସଲାତ୍ ଯାହାକି ଅପକର୍ମକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ଓ ଚମକ ଛାଡ଼ିଯାଏ । ଯାହାକି ସାଲିକ୍ (ଭକ୍ତ)କୁ ରାସ୍ତାର ଭୟାବହତା ଓ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ଏକ ଉଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ପରି ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ତାହା ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଯ୍ୟବସ୍ତୁ ଏବଂ ପାଦରେ ଏଡ଼ାଇ ପାରୁଥିବା ପଥର ସଦୃଶ ତାହାର ମାର୍ଗରେ ପଡ଼ିରହିଥାଏ ଏବଂ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହା ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯେତେବେଳେ **ଇନ୍ନସ୍ ସଲାତା ତନ୍‌ହା ଆନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଏ ୱ୍ଲ ମୁନ୍‌କର୍** ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥାଏ, କାରଣ ତାହାର ହାତରେ ନୁହେଁ ବରଂ ହୃଦୟରେ ଏକ ଉଜ୍ୱଳ ଦିପ ରହିଥାଏ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ନମାଜରେ ୱ୍‌ସାଇସ୍ (ଧ୍ୟାନ ଭଙ୍ଗ) ହେବାର କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି କି ମନରେ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ୱ୍‌ସାଇସ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ଏକାଗ୍ରତା ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥାଏ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଯେଉଁମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ମନଯୋଗ କରିନଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନମାଜରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ୱ୍‌ସାଇସ୍ ଆସିଥାଏ । ଦେଖ ଜଣେ କଏଦୀ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ହାକିମ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ କ'ଣ ତାହା ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭିନ୍ନ ଭାବନା ଉଙ୍କି ମାରିଥାଏ । କଦାପି ନୁହେଁ ବରଂ ସେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହାକିମ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଥାଏ କି ବର୍ତମାନ ହାକିମ କ'ଣ ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୃଦୟର ସହିତ ମଣିଷ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରତି ମନଯୋଗ କରି ତାଙ୍କ ଆସ୍ତାନରେ ପଡ଼ିରହେ ତେବେ ସଇତାନର ବା କ୍ଷମତା କ'ଣ ଯେ ସେ ତାହା ମନରେ ୱ୍‌ସାଇସ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ନମାଜର ସୁରକ୍ଷା ଓ ତାହର ପାଠ କାହିଁକି କରିବା । ଆଜିକାଲିର ଅନ୍ଧକାରମୟ ଯୁଗର ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥାଏ, କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଆମ ନମାଜର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ କରି କୁହନ୍ତି- ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ଆମ ନମାଜର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ସେ ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର କୌଣସି ଜିନିଷ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ବରଂ ମଣିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହା ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ତଥ୍ୟ କି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଉପକାର କାମନା କରିଥାଏ । ତେଣୁ ସେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିଥାଏ କାରଣ ଏହା ସତ୍ୟସିଦ୍ଧ ଯେ, ମଣିଷର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ହେଲେ ହିଁ ସେ ପ୍ରକୃତ ସୁଫଳ ଅର୍ଜନ କରିଥାଏ । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ଯଦି ସମଗ୍ର ପୃଥିବିବାସୀ ଶତ୍ରୁ ସାଜନ୍ତି ଏବଂ ତାହାର ଧ୍ୱଂସ

ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାହାର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ କରିପାରି ନଥାନ୍ତି । ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଲକ୍ଷାଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବାକୁପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେଥିରୁ ନିବୃତ ରହିନଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ଜଣକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଯଦି ତୁମେ ନିଜ ନମାଜକୁ ସ୍ୱାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ କରିବାକୁ ଚାହଁ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କି ନିଜ ଭାଷାରେ କିଛି ନା କିଛି ଦୁଆ କର କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଯେ, ନମାଜ ତ କପାଳ ଭୂମିଷ୍ଟ କରି (ଶିଘ୍ର) ସମ୍ପାଦନ କରିଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ତାପରେ ଦୁଆ କରିବାରେ (ଦିଘ୍ର)ସମୟ ବ୍ୟତୀତ କରିବା ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ଯେମିତି ନମାଜ ଏକ ଅଯଥା ଟିକସ ପରିଶୋଧ କରିବା ଅଟେ । ଯଦି କିଂଚିତ ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠା ରହିଯାଇଛି ତେବେ ତାହା ନମାଜ ପାଠ କରିବା ପରେ ଅର୍ଥାତ (ହାତ ଉଠାଇ) ଦୁଆ କରିବାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି । ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ କି ଦୁଆର ନାମ ହିଁ ନମାଜ ଅଟେ । ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନମ୍ରତା, ନିଷ୍ଠା ଓ ଅଧିର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭିକ୍ଷା କରାଯାଇଥାଏ । ବଡ଼ ବଡ଼ ବିଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ଚାବିକାଠି ମଧ୍ୟ କେବଳ ଦୁଆ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ କୃପାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବାର ପ୍ରଥମ ପାହଚ ଦୁଆ ଅଟେ ।

ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଦେଖ ଏଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର କୌଣସି ଉପକାର ସାଧିତ ହୋଇ ନଥାଏ ବରଂ ମଣିଷର ହିଁ ଉପକାର ହୋଇଥାଏ କି ତାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶରଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ସହିତ ନିଜ ନିବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାର ଅବସର ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯାଇଥାଏ । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ଯେ, ସେମାନେ କିଭଳି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଦିବାରାତ୍ର (ବିନା ଉପାସନାରେ) ଅତିବାହିତ ହୋଇଯାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏତିକି ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଛନ୍ତି । ମନେରଖ ଏପରି ମଣିଷ ବର୍ତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ଉଭୟ (କାଳରେ) ଧ୍ୱଂସ ପାଇବ । **ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ଏକ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ ଦେଉଛି ସମ୍ଭବତଃ ତାହା ଲୋକମାନେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବେ ଦେଖ ବୟସ ଗଡ଼ି ଚାଲିଛି ଭୋଳାପଣ ଛାଡ଼ ଏବଂ ବିନମ୍ରତା (ଗୁଣ) ଆପଣାଅ** । ଏକାନ୍ତରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଆ କର ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖ ଯେପରି ସେ ତୁମ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନିତ ଓ ରାଜି ହୋଇଯିବେ । ଏକଦା ହଜୁର ଆ.ସ କହିଲେ ବର୍ତମାନ ସୁଧା ତାଙ୍କର ଦୟାର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଗମ୍ଭୀର ହୃଦୟ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକାଗ୍ରତାର ସହ ନମାଜ ପାଠ କର ତଥା ଦୁଆ କରୁଥାଅ, ଆମ୍ଭ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ କର ଆମେ ମଧ୍ୟ (ତୁମ ପାଇଁ) ଦୁଆ କରିବୁ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଫରଜ୍ ନମାଜ ସହିତ ତହଜୁଦ୍ ପାଠ କର ଓ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହାର ଆୟୋଜନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଯଦି ଏହି ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ୱାସ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟତୀତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ଦିବସ ପାଇଁ କ'ଣ ଜମା କଲ । ବିଶେଷ କରି ତହଜୁଦ୍‌ରେ ଉଠ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଗ୍ରହ ଓ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ନମାଜ ପାଠ କର । ମଧ୍ୟବର୍ତୀ ନମାଜ ଯାହକି କାରବାର ଯୋଗୁ ବାଧା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଦେଖ ସାଂସାରିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ତେବେ ଯଦି ନମାଜ ପାଇଁ କିଂଚିତ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିନିଅ ତେବେ ଅସୁବିଧା କ'ଣ । ଏହା ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଅଶେଷ କୃପା ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପୁସ୍ତକ) ପଥ ନିଜ ପ୍ରିୟ ନବୀ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ଓ ପରିଶ୍ରମର ସହିତ ଦେଖାଇଲେ । ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କହିଲେ **କୁର୍‌ରତୁଲ୍ ଐନି ଫିସ୍ ସଲାତ୍** । ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ କିଭଳି ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଥାଏ ଉକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟିକରଣ କରି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ କୁହନ୍ତି- ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସମସ୍ତ କାମନା ଓ ସମସ୍ତ ରୋଗର ଉପସମ କେବଳ ସେହି (ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ) ହସ୍ତିକୁ ମଣିବା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣିଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇନାହିଁ ତାହା ଅନ୍ତରରେ ଇସଲାମକୁ ଭଲପାଇବା ଓ ତାହାର ସମ୍ମାନ ବିରାଜିତ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ନମାଜର ସୁଖ ଓ ଆନନ୍ଦ ତାହାକୁ ହାସଲ ହୋଇନଥାଏ । ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ମନରୁ) ମନ୍ଦ ଚିନ୍ତା ଓ ଅପବିତ୍ର ଯୋଜନା ଭସ୍ମ ହୋଇ ନାହିଁ, ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଭାବନା ଓ ଗର୍ବ ଦୂର କରି ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ତୁଚ୍ଛ ମଣି ନାହଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭକ୍ତରେ ଅର୍ନ୍ତଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ **ଅବୁଦିୟତ୍‌ର** ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ନମାଜ ଅଟେ । ଆପଣ କୁହନ୍ତି ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି ଯେ, ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରକୃତ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନମାଜ ପାଠ କର ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ ଯେପରି ତୁମର ଶରୀର, ଜିଭ ଓ ତୁମ ହୃଦୟର ଭାବନା ଓ ଆଗ୍ରହ ସବୁକିଛି ନମାଜ ହୋଇଯିବ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଏକେଶ୍ୱରବାଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ଓ ନିଜ ନମାଜର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ସହକାରେ ନମାଜ ପାଠ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକାହାରିକୁ ନିଜର ଉପାସ୍ୟ ମଣିବା ପରିବର୍ତେ ସର୍ବଦା ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରକୃତ ଉପାସ୍ୟ ମଣ ।

✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽ ✽

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
29th September 2017